

[Rager.]

slaget kom til Afstemning — det gav i hvert Fald ikke Lytterne procentvis mere end hidtil —, ja, saa vilde jeg havde baaret mig ad som i gamle Dage Tingets gamle store Mand under en bestemt Afstemning om Masnedøbroen, da han røg sin Cigar i Rigsdagshaven, og — naturligvis i beskedent Format — have røget en Cigaret i Vandrehallen og have afholdt mig fra at stemme. Men som Forholdene udviklede sig, og man brød det Princip, at Lytterne ikke skulde have større Repræsentation, var det, at jeg tog Ordet ved forrige Behandling. Naar jeg i Dag i Fortsættelse deraf gerne vil sige nogle Bemærkninger, er det for yderligere at understrege det Princip, som jeg gjorde mig til Talsmand for, og som i Virkeligheden efter min Mening rækker ud over denne Sag.

Jeg er ganske klar over, at her sker der ingen Ændring, men jeg tror, at Sandheden marcherer, og faar den ikke nogen Indflydelse paa denne Sag denne Gang, kan den faa det, naar Sagen igen kommer til Behandling, eller naar noget lignende Sager en anden Gang kommer til Behandling.

Det er efter min Mening Lytternes sande Ven, der taler, naar man siger: De Lytterorganisationer, der er bygget op, er ikke Lytternes virkelige Repræsentanter. Jeg brugte sidst det Udtryk, at disse Organisationer halsede Landet rundt efter Medlemmer. Det blev forkert hørt af det ærede Medlem Hr. H. I. Hansen, hvilket jeg allerede rettede den Gang. Naar man med Opmærksomhed har fulgt de forskellige Aviser, Provinsblade og Hovedstadsblade, i hvert Fald nogle Hovedstadsblade, i den sidste Tid, vil man have set de manende Ord: Meld jer ind, meld jer ind. Det er stadig det: Lad os endelig faa disse Papirlapper med jeres Navn paa, for der kommer den Dag, da vi overfor Ministeren skal sige, hvor mange Medlemmer vi har, hvor mange vi har tegnet op i Rækkerne, og paa Grundlag af det skal Radioraadet sammensættes.

Hertil kommer det ubehagelige og for mig usmagelige, at de Stillinger, der skal besættes i dette Radioraad, det er Stillinger, som man populært her i Landet kalder for „Ben“ — derved forstaar jeg Stillinger, som giver lidt Arbejde og forholdsvis stor Lønning —, og at jeg i Virkeligheden ser, at der her ønskes sat det

Princip ind, at nu skal vi have flere af den Slags Stillinger.

Det er ikke den Slags Ting, der i Almindelighed højner Rigsdagens Anseelse ude omkring. Jeg lægger i høj Grad Rigsdagen altid paa Sinde at søge ikke at komme den Vej, og naar jeg har foreslaaet og sagt, at den rette Repræsentation vilde være gennem Rigsdagens Repræsentanter, bør jeg føje til, at jeg er gaaet ud fra, at disse Rigsdagsrepræsentanter i saa Tilfælde ikke skulde lønnes, men have de normale Dagpenge, som almindeligt gives for den enkelte Dags Arbejde, der hvor der arbejdes, og at i hvert Fald, hvis der paalægges noget større Arbejde, det Spørgsmaal maa tages op til Behandling, men i øvrigt maatte selvfølgelig Dagpengene aldrig kunne gaa over det Maksimum, der nu har været indsat.

Det ærede Medlem Hr. H. I. Hansen har i det hele taget, forekommer det mig, ved sin Imødegaaelse af mig ikke været ganske heldig, for det ærede Medlem udtalte, at det, hvis det blev Rigsdagens Repræsentanter, vist meget let kunde tænkes at gaa saaledes, at disse Rigsdagsrepræsentanters Fingre kløede efter at tage nogle af Radiolytternes Penge og med andre Ord anvende det som en Art Beskatning, hvad der betales i Licens. Det forekommer mig en mærkelig Udtalelse af et Medlem af dette høje Ting, der maaske selv vil komme til at sidde i dette Radioraad, at man paa Trods af, hvad der staar i Loven, ikke vil kunne lade Pengeskassen være, hvor den skulde være. Dette forekommer mig uheldigt; men det kan være, det er, fordi det ærede Medlem ikke i Forvejen har den bedste Samvittighed, thi det ærede Medlem har siddet i Radioraadet paa det Tidspunkt, da Radioraadets Penge blev anvendt til Bygning af den ny Statsradiofonibygning, af hvilken kun en Brøkdel er indrettet til Radioraadet, og som i hvert Fald ganske givet ikke er indrettet under Hensyn til Lytternes Interesser og efter Lytternes Ønske.

Der er altsaa ganske rigtigt sket noget der; men jeg beder bemærket, naar jeg her taler om, hvad det ærede Medlem Hr. H. I. Hansen som Medlem af Radioraadet har været med til at gøre, at han ganske vist sad der som *Lytterrepræsentant*. Naar man een Gang har gjort noget saadant, kan man naturligvis fortsætte; men det vilde sikkert ikke være sket, hvis det ærede Medlem havde siddet der som